

Si per alguna cosa s'ha caracteritzat l'equip de govern que presidisc és per defensar els interessos de Vila-real i dels vila-realencs per damunt de tot. Ho hem front a altres administracions, en la justícia i on ha sigut menester, per posar la nostra ciutat, sempre, primer. Ara ens veiem en l'obligació de tornar a lluitar als jutjats per defensar Vila-real d'un greu atac –un altre- als nostres interessos i el nostre patrimoni. L'Hostal del Rei és l'únic edifici que ens queda de l'època fundacional de la ciutat i l'únic també que està protegit com a Monument Nacional, amb el conjunt de la plaça porticada de la Vila. I, tanmateix, hem hagut de veure com una entitat nacionalitzada, que ens va costar 12.000 milions d'euros a totes i tots els espanyols, ven el nostre patrimoni al millor postor i amb una actitud de clara deslleialtat amb l'Ajuntament, que som tots i cadascun dels vila-realencs.

La millor manera –potser l'única- de protegir el nostre patrimoni és que siga de tots. I eixe és també l'esperit de la llei de patrimoni, que dona preferència a les administracions sobre els bens protegits. No obstant això, el Govern central –perquè Bankia, després de la seua nacionalització, és part de l'Estat- ven l'únic edifici que tenia a Vila-real amb protecció nacional. És que els vila-realencs no tenim dret a què l'Estat tinga patrimoni a la ciutat, que puga cedir per a l'ús del municipi? És que no ens ha maltractat ja prou amb altres infraestructures com la comissaria, l'estació de tren o la rotonda d'accés a la ciutat? La trista realitat és que fa 40 anys que l'Estat no sap on està Vila-real.

Des del primer moment, vam transmetre l'interés de l'Ajuntament per l'immoble, però la situació de dificultats econòmiques del municipi, fruit de l'endeutament, sentències i empastres herència del PP, amb un pla econòmic financer vigent, feien molt difícil l'adquisició de l'immoble. Vam demanar sensibilitat amb la situació del municipi i buscar algun acord que permetera que l'edifici fundacional, Monument Nacional des de 1974, fóra definitivament per als vila-realencs. La resposta va ser una absoluta insensibilitat i la venda del nostre patrimoni al millor postor, davant la qual no podem ni anem a quedar-nos quiets.

El greuge per l'Hostal del Rei és, a més, un episodi més de la desfeta del sistema financer per part del Partit Popular. No podem oblidar que l'hostal era propietat de Bancaixa, que, segons els seus estatuts, tenia un caràcter benèfic i social. Però el Partit Popular va esprémer l'entitat fins al punt que va haver de ser intervinguda per l'Estat, derivant en l'actual Bankia, que és un 60% propietat estatal i, per tant, de tots els espanyols. Ningú pot entendre quina pressa tenia un banc que és de tots per vendre l'únic immoble declarat Monument de protecció estatal que tenim a la nostra ciutat. Ni podem entendre tampoc que, davant la defensa de Vila-real, l'oposició es dedique a defensar interessos particulars, de Rajoy, de Bankia, Olivas i Rato.